

2. Пивоваров В. В. Питання детермінації та відтворення злочинності / В. В. Пивоваров // Проблеми злочинності. – Вип. 43. – 2000. – С. 151–152.
3. Кузнецова Н. Ф. Проблемы криминологической детерминации / Н. Ф. Кузнецова ; под ред. В. Н. Кудрявцева. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1984. – 204 с.
4. Бандурка О. М. Протидія злочинності та профілактика злочинів : монографія / О. М. Бандурка, О. М. Литвинов. – Х. : ХНУВС, 2011. – 308 с.
5. Статистика МВС України [Електронний ресурс] / МВС України. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/index>.
6. Татауров А. А. Проблемы первоначального этапа расследования насильственных преступлений в отношении сотрудников органов внутренних дел : монография / А. А. Татауров. – М. : Юрлитинформ, 2011. – 216 с.
7. Бандурка А. М. Конфликтология : учеб. пособие для вузов / А. М. Бандурка, В. А. Друзь. – Харьков : Оригинал, 1997. – 352 с.
8. Поняття про особистість та її структуру [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uastudent.com/поняття-про-особистість-та-її-структу/>.
9. Леонтьев А. Н. Деятельность. Сознание. Личность / А. Н. Леонтьев. – М. : Смысл, 2005. – 352 с.
10. Ігнатів О. М. Біологічні фактори детермінації злочинної поведінки: постановка проблеми / О. М. Ігнатів // Форум права. – 2010. – № 4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10iomppp.pdf>.
11. Зелінський А. Ф. Детермінація злочину : навч. посіб. / А. Ф. Зелінський, Л. П. Оніка. – Х. : УкрЮА, 1994. – 52 с.

Надійшла до редколегії 05.06.2012

ГЛАДКОВА Е. А. ДЕТЕРМИНАНТЫ И ФАКТОРЫ ПРЕСТУПЛЕНИЙ ПРОТИВ СОТРУДНИКОВ ОРГАНОВ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

Проанализированы детерминанты и факторы преступлений против сотрудников органов внутренних дел.

GLADKOVA Y. THE DETERMINANTS AND FACTORS OF CRIMES AGAINST THE EMPLOYEES OF INTERNAL AFFAIRS AGENCIES

The determinants and factors of crimes against the employees of internal affairs agencies are analyzed.

УДК 351.75(477)

М. В. ГОЛУБ,

*заступник начальника ГУМВС України в Харківській області –
начальник міліції громадської безпеки*

**ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ
У ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНАХ УКРАЇНИ**

Проаналізовано особливості прикордонних регіонів з точки зору організації охорони громадського порядку. Досліджено питання організації охорони громадського порядку у прикордонних регіонах України. Визначено повноваження органів, що беруть участь в охороні громадського порядку

З моменту набуття незалежності Україною регіони, які розташовані на кордоні з іншими державами, набули особливого статусу. Україна має сухопутний кордон із сімома країнами. Із 27 адміністративно-територіальних одиниць 19 є прикордонними [1]. Прикордонні регіони, завдяки їх безпосередньому контакту з державним кордоном, з одного боку, мають певний потенціал для розвитку торгових, економічних, соціальних, культурних, інформаційних та ін-

ших зв'язків з прикордонними регіонами сусідніх держав. З іншого боку, близькість кордону обумовлює певні особливості в частині діяльності правоохоронних органів, у тому числі у сфері охорони громадського порядку. Територія прикордонних регіонів віднесена за законодавством до територій з особливим адміністративно-правовим режимом, що передбачає додаткові вимоги до правил поведінки громадян та функціонування юридичних осіб на таких територіях.

Особливості функціонування прикордонних регіонів досліджувались насамперед в економічному, географічному та політичному аспектах. Учені-адміністративісти торкалися питань прикордонних регіонів переважно в аспекті правового статусу адміністративно-правового режиму. До таких науковців можна віднести В. Б. Авер'янова, Ю. П. Битяка, О. М. Бандурку, С. О. Кузніченка, В. В. Галонька тощо. Поряд із цим, ґрунтовні дослідження питань організації охорони громадського порядку в прикордонних регіонах майже відсутні. Зазначене, а також необхідність визначення правових підстав, форм та способів охорони громадського порядку у прикордонних регіонах обумовлюють актуальність обраної тематики дослідження.

Метою статті є вдосконалення теоретичних засад організації охорони громадського порядку в прикордонних регіонах, визначення на основі чинного законодавства та наукових розробок правового статусу прикордонного регіону, визначення переліку державних органів та інших суб'єктів, яким надані повноваження в частині охорони громадського порядку на прикордонних територіях, та порядку їх взаємодії.

Новизна статті полягає в тому, що вона є одним із перших комплексних досліджень питання організації охорони громадського порядку на території регіонів зі спеціальним статусом – прикордонних регіонів.

Як уже зазначалось, у науці адміністративного права та в чинному законодавстві території, які межують із державним кордоном, мають спеціальне правове регулювання та віднесені до відповідних адміністративно-правових режимів.

Перш ніж розглядати особливості організації охорони громадського порядку на прикордонних регіонах слід звернути до з'ясування сутності адміністративно-правового режиму.

Правовий режим у загальному вигляді визначається як певний порядок регулювання, комплекс правових засобів, які характеризують особливе поєднання взаємодіючих дозволів, заборон, а також позитивних зобов'язань, що створює особливу спрямованість регулювання [2, с. 276–277].

Кожна галузь правового регулювання має свої специфічні правові режими. Правові режими, властиві галузі адміністративно-правового регулювання, в літературі отримали назву адміністративно-правових режимів. Під адміністративно-правовим режимом розуміють певне поєднання адміністративно-правових способів регулювання, яке виявляється в централізованому порядку, імперативному методі правового

впливу та юридичній нерівності суб'єктів правовідносин [2, с. 277].

Як зазначає російський адміністративіст Д. М. Бахрах, адміністративно-правовий режим супроводжує діяльність органів та посадових осіб державної адміністрації при їх взаємодії з громадянами та організаціями, а також між її ланками при реалізації ними своїх функціональних обов'язків, при регулюванні ними різноманітних соціальних об'єктів та процесів [3, с. 296].

Український вчений-адміністративіст С. В. Ківалов вважає, що адміністративно-правовим режимам властиві такі ознаки: визначена спеціальними нормами права поведінка фізичних та юридичних осіб; вимушена детальна регламентація діяльності державних органів і громадських організацій; введення додаткових правил або вилучення із загальнообов'язкових норм правових норм; встановлення особливого контролю за належним дотриманням правопорядку у сфері дії особливого режиму і встановлення деяких обмежувальних заходів [4, с. 59].

Адміністративно-правовий режим державного кордону та прикордонних територій визначається Законом України «Про державний кордон України». Відповідно до ст. 8 зазначеного нормативно-правового акта режим державного кордону України – це порядок перетинання державного кордону України, плавання і перебування українських та іноземних невійськових суден і військових кораблів у територіальному морі та внутрішніх водах України, заходження іноземних невійськових суден і військових кораблів у внутрішні води і порти України та перебування в них, утримання державного кордону України, провадження різних робіт, промислової та іншої діяльності на державному кордоні України [5].

Правовий режим державного кордону передбачає обов'язковий контроль осіб, транспортних засобів, вантажів та іншого майна, що перетинають державний кордон України. Контроль у таких випадках обов'язково включає прикордонний та митний контроль. За наявності достатніх підстав при перетинанні кордону може застосовуватись також санітарно-карантинний, ветеринарний і фітосанітарний контроль, контроль за вивезенням з території України культурних цінностей тощо. Контроль організується і здійснюється у встановленому актами законодавства України порядку [5].

З метою забезпечення належного порядку на державному кордоні України Кабінетом Міністрів України встановлюється прикордонна смуга та визначаються контрольовані прикордонні райони [6, с. 501]. Прикордонною

смугою вважається ділянка місцевості, яка встановлюється безпосередньо уздовж державного кордону на його сухопутних ділянках або уздовж берегів прикордонних річок, озер та інших водойм у межах територій селищних і сільських рад, прилеглих до державного кордону, але не менша від ширини смуги місцевості, що розташована в межах від лінії державного кордону до лінії прикордонних інженерних споруджень. До прикордонної смуги не включаються населені пункти і місця масового відпочинку населення [7].

Якщо прикордонна смуга не включає в себе населені пункти і місця масового відпочинку людей, то контрольований прикордонний район – це ділянка місцевості, яка визначена в межах території району і міста, прилеглої до державного кордону або до узбережжя моря, що охороняється Державною прикордонною службою, а також у межах територіального моря, внутрішніх вод, частини вод прикордонних річок, озер та інших водойм і розташованих у цих водах островів [7].

Одним із заходів забезпечення громадського порядку у прикордонних регіонах є встановлення прикордонного режиму, який регламентує відповідно до Закону України «Про державний кордон України» та інших актів законодавства України правила в'їзду, перебування, проживання, пересування громадян України та інших осіб, провадження робіт, обліку та тримання на пристанях, причалах і в пунктах базування самохідних та несамохідних суден, їх плавання та пересування у внутрішніх водах України [5].

Говорячи про охорону громадського порядку у прикордонних регіонах, слід виходити із певної специфіки цих регіонів як з точки зору осіб та колективних утворень, які перебувають на їх території, так і з точки зору суб'єктів, які уповноважені забезпечувати громадський порядок на зазначених територіях. Коло суспільних відносин, що підлягають охороні у прикордонних регіонах, також є дещо ширшим, ніж в інших регіонах України. Контроль за суспільними відносинами у сфері охорони державного кордону, у сфері міграції, транскордонного співробітництва та їх охорона мають особливе значення передусім на території прикордонних регіонів. Це пояснюється, як уже відмічалось раніше, особливим територіальним положенням таких регіонів (зокрема близькістю до державного кордону та до регіонів інших держав) і особливим адміністративно-правовим режимом, під вплив якого потрапляють такі регіони.

За загальним правилом, встановленим Положенням про прикордонний режим, громадя-

ни України в'їжджають у прикордонну смугу та контрольований прикордонний район, перебувають, проживають або пересуваються в їх межах на підставі документів, що посвідчують їх особу. Іноземці та особи без громадянства в'їжджають у прикордонну смугу та контрольований прикордонний район, перебувають та пересуваються в їх межах на підставі документів, що посвідчують особу та підтверджують законність перебування на території України [7].

Окрім загальних аспектів охорони громадського порядку, характерних для будь-якого регіону, на території прикордонних регіонів існують додаткові напрямки профілактики порушень громадського порядку. Так, Положенням про прикордонний режим встановлено, що з метою виявлення порушень законодавства з прикордонних питань, виконання завдань, пов'язаних з боротьбою з організованою злочинністю та незаконною міграцією у межах прикордонної смуги і контрольованого прикордонного району, уповноважені особи Державної прикордонної служби України та органів внутрішніх справ України, а також члени громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону мають право перевіряти документи в осіб, що знаходяться чи потрапляють на територію прикордонної смуги і контрольованих прикордонних районів, зупиняти та оглядати транспортні засоби відповідно до законів України «Про державну прикордонну службу» та «Про дорожній рух» [7].

Таким чином, до кола суспільних відносин, що становлять громадський порядок на території прикордонного регіону, ми можемо додатково віднести суспільні відносини в галузі охорони державного кордону, у сфері міграції, транскордонного співробітництва, протидії організованій злочинності (зокрема у сфері торгівлі людьми) та інші відносини, які виникають, реалізуються чи тривають на території прикордонних регіонів у зв'язку з особливим адміністративно-правовим режимом таких регіонів.

Розглянемо склад та повноваження державних органів та громадських формувань, які уповноважені державою на охорону громадського порядку на території прикордонних регіонів. Одразу зазначимо, що з урахуванням спрямованості теми нашого дослідження, ми не будемо зупинятись на аналізі специфіки аспектів охорони громадського порядку у прикордонних регіонах, які властиві будь-яким іншим регіонам, оскільки такі аспекти мають бути предметом окремого дослідження. Вважаємо за доцільне приділити більше уваги органам, уповноваженим здійснювати охорону

громадського порядку саме у прикордонних регіонах, та специфіці їх діяльності.

Стаття 27¹ Закону України «Про державний кордон України» визначає, що Державна прикордонна служба України в межах встановлених законодавством повноважень координує діяльність державних органів, що здійснюють різні види контролю при перетинанні державного кордону України або беруть участь у забезпеченні режиму державного кордону, прикордонного режиму і режиму в пунктах пропуску через державний кордон України [5]. Таким чином, Державна прикордонна служба України є головним координуючим органом у системі органів, уповноважених на охорону громадського порядку в прикордонних регіонах у частині охорони державного кордону, боротьби з незаконною міграцією, боротьби з деякими видами організованої злочинності та забезпеченні розвитку транскордонного співробітництва.

Правовий статус державної прикордонної служби визначається Законом України «Про Державну прикордонну службу України». Стаття 2 зазначеного нормативно-правового акта до основних функцій Державної прикордонної служби України у сфері охорони громадського порядку відносить такі:

- охорона державного кордону України на суші, морі, річках, озерах та інших водоймах з метою недопущення незаконної зміни проходження його лінії, забезпечення дотримання режиму державного кордону та прикордонного режиму;

- здійснення в установленому порядку прикордонного контролю і пропуску через державний кордон України осіб, транспортних засобів, вантажів, а також виявлення і припинення випадків незаконного їх переміщення;

- охорона суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні та контроль за реалізацією прав і виконанням зобов'язань у цій зоні інших держав, українських та іноземних юридичних і фізичних осіб, міжнародних організацій;

- ведення розвідувальної, інформаційно-аналітичної та оперативно-розшукової діяльності в інтересах забезпечення захисту державного кордону України згідно із законами України «Про розвідувальні органи України» та «Про оперативно-розшукову діяльність»;

- участь у боротьбі з організованою злочинністю та протидія незаконній міграції на державному кордоні України та в межах контрольованих прикордонних районів;

- участь у здійсненні державної охорони місць постійного і тимчасового перебування

Президента України та посадових осіб, визначених у Законі України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб»;

- охорона закордонних дипломатичних установ України;

- координація діяльності військових формувань та відповідних правоохоронних органів, пов'язаної із захистом державного кордону України, а також діяльності державних органів, що здійснюють різні види контролю при перетинанні державного кордону України або беруть участь у забезпеченні режиму державного кордону, прикордонного режиму і режиму в пунктах пропуску через державний кордон України [8].

Наступним державним органом, який наділений певними повноваженнями у сфері охорони громадського порядку на території прикордонних регіонів в частині охорони державного кордону та недопущення правопорушень, пов'язаних з перетинанням державного кордону, є Збройні Сили України. Правовий статус Збройних Сил України визначено Законом України «Про Збройні Сили України». Відповідно до зазначеного нормативно-правового акта Збройні Сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору в межах територіального моря України у випадках, визначених законом, беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом. З'єднання, військові частини і підрозділи Збройних Сил України відповідно до закону можуть залучатися до здійснення заходів правового режиму воєнного і надзвичайного стану, боротьби з тероризмом і піратством, посилення охорони державного кордону, суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні і континентального шельфу України та їх правового оформлення, протидії незаконним перевезенням зброї і наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів у відкритому морі, ліквідації надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, надання військової допомоги іншим державам, а також брати участь у міжнародному військовому співробітництві, міжнародних анти-терористичних, антипіратських та миротворчих операціях на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України [9].

Вказані органи уповноважені насамперед на здійснення заходів з охорони громадського порядку під час охорони державного кордону України.

Прикордонні регіони завдяки близькості до кордону та регіонів сусідніх держав є первинними пунктами, в яких вчиняються порушення законодавства про міграцію. Повноваженнями, спрямованими на забезпечення належного рівня громадського порядку під час міграційних процесів певною мірою наділена міграційна служба України. Відповідно до Указу Президента України «Питання Державної міграційної служби України». Державна міграційна служба України здійснює реалізацію державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів [10].

Якщо державна міграційна служба України сприяє забезпеченню громадського порядку під час міграційних процесів (здійснює контроль за дотриманням законодавства у зазначеній сфері), то безпосередню протидію порушенням громадського порядку під час міграційних процесів, протидію незаконній міграції здійснює міліція міграційного контролю, яка входить до системи Міністерства внутрішніх справ України. Міліція міграційного контролю реалізовує свої повноваження, керуючись Законом України «Про міліцію» та Положенням про Управління міліції міграційного контролю Міністерства внутрішніх справ України, яке затверджене наказом МВС України від 20 лютого 2012 р. № 142.

Відповідно до зазначеного положення Управління міліції міграційного контролю відповідно до покладених на нього завдань:

1) здійснює відповідно до закону контроль за дотриманням законодавства у сфері міграції, у тому числі протидії нелегальній міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

2) здійснює забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері реєстрації фізичних осіб, видачі документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство;

3) готує пропозиції про скорочення строку перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні, їх примусового повернення, примусового видворення, а також заборони в'їзду в Україну;

4) забезпечує охорону пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні;

5) здійснює відповідно до закону заходи щодо запобігання протидії нелегальній мігра-

ції, іншим порушенням міграційного законодавства;

б) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством України [11].

Особливим напрямком діяльності органів внутрішніх справ у сфері охорони громадського порядку на території прикордонних регіонів є їх співпраця з аналогічними органами сусідніх держав в сфері протидії та профілактики правопорушенням та злочинам, зокрема у сфері охорони громадського порядку. Прикладом такого співробітництва може бути укладення Угоди між Міністерством внутрішніх справ України і Міністерством внутрішніх справ Республіки Білорусь про співробітництво органів внутрішніх справ прикордонних регіонів, відповідно до положень якої органи внутрішніх справ прикордонних регіонів обмінюються оперативно-розшуковою, криміналістичною та іншою інформацією, необхідною для виконання поставлених перед ними завдань, досвідом своєї діяльності у сфері попередження злочинності й боротьби з нею, а також охорони правопорядку, та реалізують інші напрямки співробітництва [12].

Органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади як суб'єкти, що беруть участь в охороні громадського порядку, у прикордонних регіонах здійснюють свою діяльність, керуючись, зокрема, Законом України «Про транскордонне співробітництво» та Державною програмою розвитку транскордонного співробітництва на 2011–2015 роки. Вказаними нормативними актами органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади віднесено до суб'єктів транскордонного співробітництва. З метою налагодження ефективного транскордонного співробітництва органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади уповноважені здійснювати спільні дії, спрямовані на встановлення і поглиблення економічних, соціальних, науково-технічних, екологічних, культурних та інших відносин між територіальними громадами, їх представницькими органами, місцевими органами виконавчої влади України та територіальними громадами, відповідними органами влади інших держав у межах компетенції, визначеної їх національним законодавством [13].

Таким чином, вищевикладене дозволяє нам зробити наступні **висновки**:

1. Прикордонні регіони через їх сусідство з державним кордоном України та прикордонними регіонами сусідніх держав підпадають під дію адміністративно-правового режиму

державного кордону та прикордонних територій. Адміністративно-правовий режим державного кордону та прикордонних територій та територіальне розташування прикордонних територій обумовлюють певну специфіку організації охорони громадського порядку на території прикордонних регіонів.

2. До кола суспільних відносин, що становлять громадський порядок на території прикордонного регіону, ми можемо додатково віднести суспільні відносини в галузі охорони державного кордону, у сфері міграції, транскордонного співробітництва, протидії організо-

ваній злочинності (зокрема у сфері торгівлі людьми) ті інші відносини, які виникають, реалізуються чи тривають на території прикордонних регіонів у зв'язку з особливим адміністративно-правовим режимом таких регіонів та специфікою їх географічного розташування.

Зважаючи на викладене, вважаємо, що в питанні організації охорони громадського порядку під час вироблення та реалізації відповідної державної політики насамперед слід виходити з умов функціонування окремих прикордонних регіонів та реалізації програм транскордонного співробітництва на їх територіях.

Список використаної літератури

1. Про затвердження Державної програми розвитку транскордонного співробітництва на 2011–2015 роки [Електронний ресурс] : постанова Кабінету Міністрів України від 1 груд. 2010 р. № 1088. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1088-2010-p>.
2. Административное право Украины : учеб. для студ. высш. учеб. заведений юрид. спец. / [Ю. П. Битяк, В. В. Богущий, В. Н. Гаращук и др.] ; под ред. Ю. П. Битяка. – 2-е изд., перераб. и доп. – Харьков : Право, 2003. – 576 с.
3. Бахрах Д. Н. Административное право России : учеб. для вузов / Д. Н. Бахрах. – М. : НОРМА, 2002. – 640 с.
4. Ківалов С. В. Спеціальні адміністративні режими: сутність та правове регулювання / С. В. Ківалов // Наукові праці ОНЮА. – 2002. – Т. 1. – С. 59–169.
5. Про державний кордон України [Електронний ресурс] : закон України від 4 листоп. 1991 р. № 1777-XII. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1777-12>.
6. Адміністративне право України. Загальна частина. Академічний курс : [підручник] / за заг. ред. О. М. Бандурки. – Х. : Золота миля, 2011. – 584 с.
7. Про прикордонний режим [Електронний ресурс] : постанова Кабінету Міністрів України від 27 лип. 1998 р. № 1147. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1147-98-p>.
8. Про державну прикордонну службу України [Електронний ресурс] : закон України від 3 квіт. 2003 р. № 661-IV. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/661-15>.
9. Про Збройні Сили України [Електронний ресурс] : закон України від 6 груд. 1991 р. № 1934-XII. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12>.
10. Питання державної міграційної служби України [Електронний ресурс] : указ Президента України від 6 квіт. 2011 р. № 405/2011. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/405/2011>.
11. Положення про Управління міліції міграційного контролю Міністерства внутрішніх справ України [Електронний ресурс] : наказ МВС України від 20 лют. 2012 р. № 142. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0380-12>.
12. Угода між Міністерством внутрішніх справ України і Міністерством внутрішніх справ Республіки Білорусь про співробітництво органів внутрішніх справ прикордонних регіонів від 12 трав. 1997 р. // Офіційний вісник України. – 2009. – № 59. – Ст. 2115.
13. Про транскордонне співробітництво [Електронний ресурс] : закон України від 24 черв. 2004 р. № 1861-IV. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>.

Надійшла до редколегії 23.06.2012

ГОЛУБ Н. В. ОРГАНИЗАЦИЯ ОХРАНЫ ОБЩЕСТВЕННОГО ПОРЯДКА В ПРИГРАНИЧНЫХ РЕГИОНАХ УКРАИНЫ

Проанализированы особенности приграничных регионов с точки зрения организации охраны общественного порядка. Исследован вопрос организации охраны общественного порядка в приграничных регионах Украины. Определены полномочия органов, участвующих в охране общественного порядка.

GOLUB M. ORGANIZATION OF PUBLIC ORDER PROTECTION IN THE BORDER REGIONS OF UKRAINE

The features of border regions in terms of organization of public order are analyzed. The organization of public order protection in border regions of Ukraine is studied. The authorities of agencies involved in public order protection are determined.